

Фінансово-економічна безпека підприємства

Сокол Р.В.

студентка 1 курсу спеціальність «Менеджмент», ДДУВС

Соломіна Г.В.

науковий керівник, к.е.н., доцент кафедри економічної та інформаційної безпеки, ДДУВС

Сучасна система управління фінансово-економічною безпекою підприємства повинна: враховувати альтернативні шляхи забезпечення безпеки підприємства, які відповідають конкретній фінансовій політиці підприємства; включати комплекс виважених збалансованих рішень як в області забезпечення інтересів підприємства, так і в управлінні його фінансовою діяльністю.

Сутність категорії «фінансова безпека підприємства» розкривається через фінансовий стан, який характеризується: збалансованістю і якістю інструментів, технологій і послуг; стійкістю до внутрішніх і зовнішніх загроз; здатністю системи забезпечувати реалізацію власних фінансових інтересів, місії і завдань достатніми обсягами фінансових ресурсів; забезпечувати ефективний розвиток фінансової системи [2, с.5].

Фінансово-економічна діяльність підприємства здійснюється з урахуванням умов зовнішнього середовища, якому притаманне зростання рівня невизначеності, що викликані процесами трансформаційного, інтеграційного та глобалізаційного характеру. Внаслідок існування різних загроз, що стосуються різних сфер діяльності підприємства, виникає об'єктивна необхідність розробки та реалізації заходів, щодо вдосконалення економічних механізмів управління його фінансово-економічною безпекою. Об'єктом системи забезпечення фінансової безпеки виступає стабільний фінансовий стан суб'єкта в поточному і перспективному періоді. Об'єктами захисту виступають ресурси: фінансові, матеріальні, інформаційні, кадрові [1, с.329-330]. Суб'єкти управління впливають на об'єкти за допомогою методів управління (певних способів, прийомів, засобів), що поділяються на [3, с.78-80]: організаційно-розпорядчі (адміністративні) методи передбачають прямий вплив на об'єкт управління, базуються на використанні адміністративної влади (накази, розпорядження,

інструкції) та створюють передумови для використання економічних методів. За їх допомогою формується організаційна структура управління фінансово-економічною безпекою, визначаються повноваження та відповідальність посадових осіб, розпорядок роботи, порядок дій у тій чи іншій ситуації та регламентуються інші дії суб'єктів управління фінансово-економічною безпекою. Економічні методи характеризуються непрямим впливом на об'єкт управління через його економічні інтереси та створюють матеріальну зацікавленість у відповідальних осіб за стан фінансово- економічної безпеки підприємства. Вплив суб'єктів управління на параметри діяльності, відбувається через формування фондів економічного стимулювання; використання гнучких моделей заробітної плати. Соціально-психологічні методи базуються на закономірностях функціонування людської психіки та впливають на мотиви соціальної поведінки людини, сутність яких розкривається через співбесіди; підбір кадрів з урахуванням та діагностикою психологічних характеристик працівників; формування сприятливого клімату в колективі; забезпечення перспективного соціального й професійного росту.

Функціонування механізму забезпечення фінансової безпеки має бути спрямоване на досягнення задач: визначення фінансових інтересів суб'єкта господарювання, які потребують захисту; виявлення на ранніх стадіях загроз, як внутрішнього, так і зовнішнього характеру, які не дозволяють реалізувати фінансові інтереси; розробка та реалізація заходів щодо нейтралізації загроз фінансовим інтересам та недопущення можливих фінансових збитків [4, с.340].

Захисту потребує система фінансових інтересів, що включає: достатність фінансових ресурсів; високий рівень інвестиційної та інноваційної активності; нейтралізацію фінансових ризиків [4, с.48]. Досягнення зазначених фінансових інтересів дозволить забезпечити виконання головної мети функціонування – максимізації прибутку. Адже, належний стан фінансової безпеки досягається тільки у випадку узгодженості його фінансових інтересів з інтересами суб'єктів зовнішнього середовища, тому, забезпечення має розглядатися як процес реалізації заходів щодо недопущення (попередження) можливих фінансових збитків у поточному та перспективному періоді. Фінансових збитків підприємство може зазнати, якщо: система управління та менеджмент підприємства неспроможний попередити негативні наслідки виявлених загроз та небезпек; суб'єкти управління фінансовою

безпекою намагаються визначити проблему та розробити подальшу стратегію, але їх дії не призводять до позитивного результату.

При побудові фінансової стратегії для оптимізації рівня фінансових ризиків, підприємство використовує декілька підходів: відмовляється від діяльності, яка містять джерело підвищеного фінансового ризику; здійснювати діяльність з певним фінансовим ризиком, за умови гарантії повної компенсації втрат за рахунок власних джерел; здійснювати діяльність з передаванням відповідальності за фінансовий ризик страховим організаціям.

1. Череп О. Г. Управління фінансово-економічною безпекою підприємств в Україні [Текст] / О. Г. Череп, З. П. Урусова, А. А. Урусов // Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки. – 2012. – № 3(61). – С. 328-330.

2. Горячева К. С. Механізм управління фінансовою безпекою підприємства: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами» / К. С. Горячева. – К., 2006. – 17 с.

3. Мойсеєнко І. П. Управління фінансово-економічною безпекою підприємства [Текст]: навч. посібник / І. П. Мойсеєнко, О. М. Марченко. – Львів, 2011. – 380 с.

4. Клименко Т. В. Основні елементи механізму забезпечення фінансової безпеки суб'єктів господарювання [Текст] / Т. В. Клименко // Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки. – 2011. – № 4(58). – С. 340-343.

Тіньова економіка та її вплив на економічну безпеку держави

Федоренко Є.В.

студент 1 курсу спеціальність «Менеджмент», ДДУВС

Соломіна Г.В.

науковий керівник, к.е.н., доцент кафедри економічної та інформаційної безпеки, ДДУВС

В умовах сучасної кризи гостро постає питання боротьби з тіньовою економікою, яка виступає одним з негативних факторів, що впливає на рівень економічної безпеки країни. За аналітичними джерелами відсоток тіньової економіки відповідно до розвитку країни